

Отъ разузнавателния бой и отъ разпитване на пленниците българите имаха сведения, че на Стацинската позиция въ участъка отъ к. 900 до Пендакъ сърбите иматъ отъ четири до осем баталиона, събрани отъ 3-и, 12-и, 18-и и 20-и полкове, съ три четири батареи. Позицията била подгответа отъ сърбите, следъ като започнали военните действия. На нея имаше окопи цѣль ръстъ съ бойници и блиндажи, на място въ нѣколко реда (отъ двете страни на стражарницата). При стражарницата бѣ и опорен пунктъ отъ полски затворени окопи.

До разсъмване пехотните части заеха изходното си положение, а артилерията — указаните позиции: 3 батареи на гребена западно отъ Вѣтерница, една на единъ и половина километра напредъ при моста на шосето и 5 на височината западно отъ Ранковци отъ двете страни на шосето.

24-и полкъ почна настѫпленietо въ 8:30 часа. Позицията на сърбите бѣ покрита съ гъста мъгла, която прѣчеше на артилерията да открие огънь, но спомогна полкът да се приближи безнаказано. Щомъ той достигна на 600 крачки, сърбите откриха силенъ огънь и принудиха бойната част да спре. Нашите батареи се престреляха по видими точки и обстреляха неприятелските окопи съ прогресивенъ огънь.

Докато 24-и полкъ водѣше атаката по фронта, командирът на 1/11-а дружина (левата обходна колона) настѫпи и се показа на височините югоизточно отъ с. Пендакъ срещу дѣсния флангъ на сърбите. Командирът на дивизията, като схвани важното значение на тази обходна колона, заповѣда да се присъедини къмъ нея планинската батарея, която следваше съ 32-и полкъ.

Къмъ 10 часа мъглата се вдигна и всички наши батареи откриха силенъ огънь по позицията на сърбите. Превъзходството на огъня на българската артилерия скоро се почувствува. Сръбската артилерия почна да стреля по-рѣдко, а пехотата се скри въ окопите си. Това даде възможност на дружините отъ 24-и полкъ, спрѣли се на около 300—500 крачки, да продължатъ настѫпленietо си.

Къмъ 11:30 часа командирът на 1/11-а дружина подполковникъ Русевъ откри силенъ огънь срещу дѣсния флангъ на сърбите при Пендакъ. Разколебани и изненадани, сърбите започнаха да напушватъ позицията въ участъка на Пендакъ — стражарницата. Тогава 1/24-а дружина напредна и зае най високата част на Стацинската позиция — височината непосрѣдствено южно отъ стражарницата.

Планинската батарея, получила заповѣдъ да се присъедини къмъ 1/11-а дружина, зае позиция при Вѣтерница, но огънь не откри, защото позицията бѣ вече въ наши рѣце.

Командирът на 4/11-а дружини (дѣсната обходна колона) получи заповѣдъ по бригадата въ 6 часа въ Германъ и следъ единъ часъ настѫпи срещу сръбския левъ флангъ, като се движи по силно пресѣчената мястност, по разкаляни кози пхтеки и къмъ 14 часа стигна к. 900, отъ която бѣ посрещната отъ сърбите съ пушечень и картечень огънь. Дружината се развѣрна въ боенъ редъ и заедно съ една полуруота отъ 3/3-а бригада, изпратена за свръзка, и съ патрулитъ на 4/24-а дружина отлѣво